

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 14 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ, 2020

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՐԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, ԿՈՒՐ ինձ իմաստութիւն զբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո լամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 94

ԱՍՏՈՒԱԾ ԲՈՂՈՐԻՆ ԴԱՏԱԻՈՐԸ

Արդարահատոյց Աստուած, ցոյց տուր արդարութիւնդ:

Եւ, ով Դատաւոր ամբողջ աշխարհի,

ամբարտաւան մարդոց հատուցանէ արժանին:

Մինչեւ ե՞րբ, Տէր, մինչեւ ե՞րբ ամբարիշտները պիտի յոխորտան,

չարագործները գոռոզ խօսքերով պիտի արտայայտուին,

եւ իրենց չարիքներով պիտի հպարտանան:

Քու ժողովուրդդ կը ճգմեն, ո՞վ Տէր,

կը չարչարեն քեզի պատկանողները,

այրիներն ու պանդուխտները կը սպաննեն,

եւ որբերը կը կոտորեն, ըսելով.-

«Տէրը չի տեսներ, մեր հայրերուն Աստուածը

այս բաներուն ուշադրութիւն չի դարձներ»:

Յիմար մարդիկ, հասկցէք, դուք՝ անմիտներ, ե՞րբ պիտի սորվիք:

Ան՝ որ ականջը ստեղծեց՝ ինք չի՞ լսեր,

ան՝ որ աչքը գոյացուց՝ ինք չի՞ տեսներ:

Ան՝ որ ազգերը կը սաստէ եւ իր գիտութեան մէջ կը դաստիարակէ՝

նաեւ զանոնք պիտի չդատապարտէ՞:

Տէրը գիտէ ինչ որ մարդիկ կը խորհին, եւ անոնց խորհուրդներուն ոչնչութիւն ըլլալը:

ՇԱՐԱԿԱՆ-ԱՐԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հոգանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի մանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻԺՈՐ

ԴԱՆԻԷԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՈՒԹԻՒՆ

7:15-28 ԳԼԽ

ՏԵՍԻՔՆԵՐԸ ԿԸ ԲԱՅԱՏՐՈՒԻՆ (7:15-28)

Ինչպես նախապես ալ ըսուեցաւ, որ Աստուած անբեղեակ չի ձգեր Իր ծառաները, մանաւանդ երբ ամբողջական վստահութեամբ կ'ապաւինին Իրեն: Ահա այս նոյն հասկացողութեամբ Աստուած ոչ միայն տեսիլքը կու տայ Դանիէլին, այլ նաեւ անոր բացաքորութիւնը: Աստուած այդ տեսիլքին բացաքորութիւնը կու տայ, որպէսզի Դանիէլ արձանագրէ եւ այդ արձանագրութիւնը սերունդէ սերունդ փոխանցուի, որպէսզի պատրաստ ըլլան գալիքին: Որովհետեւ վերջ ի վերջոյ տեսիլքները կամ երազները ուրիշ բան չեն եթէ ոչ Աստուծոյ կողմէ քրուած պարգաւներ ժողովուրդին, ազգերուն, պէքորութիւններուն: Ինչ արժէ պարգաւ տալ, եթէ այդ պարգաւին իմաստը պիտի չտրուի: Աստուած այդ բոլորը կ'օգտագործէ որպէս դաստիարակիչ բնոյթ ունեցող քուեալներ, որպէսզի անով դարձ հրաշքի մեղաւոր մարդը:

Ինչպէս Նաբուգոդոնոսոր թագաւորի պարագային, Դանիէլը ինք եւս կը պարմէ ըսելով, թէ իր քուսած տեսիլքը զինք խռովեցուցին: Այս պարագային խռովելու վիճակը ուրիշ է քան Նաբուգոդոնոսորինը, որովհետեւ, առաջինի պարագային հարցը անմիջապէս կը վերաբերէր իրեն թագաւորին, եւ քրամաբանակ էր որ թագաւորը խռովի, բայց Դանիէլի պարագային երբ կը խռովի, այդ խռովքը ցոյց կու տայ, թէ ինք անբարբեր չէ ու չի կրնար ըլլալ: Ինչպէս Երեմիա մարգարէի պարագային, եւ ընդհանրապէս բոլոր մարգարէներու պարագային, կը տեսնենք, ար այդ մարգարէները պարգաւէս պարգաւ ստացողներ ու փոխանցողներ կամ արձանագրողներ չեն, այլ նաեւ իրենք պահ մը կ'ապրին, կը գգան, կը պարկերացնեն գալիքը, ու գալիքին ահաւորութիւնը: Ահա նոյն այս դերին մէջ էին նաեւ Առաքեալները, նոյն այս դերին մէջ է ու պէք է ըլլայ Եկեղեցին, որովհետեւ Եկեղեցին ալ ունի եւ իրեն քրուած է այդ մարգարէական կոչումը:

Ահա Դանիէլ կը հարցնէ թէ ինչ են իմաստները իր քուսածին, այնպէս ինչպէս Աշակերտները երբ հարցուցին Քրիստոսի բացաքորէ մեզի իմաստը առակին, այսպէս եւս բացաքորութիւնը կը քրուի: Չորս գագանները, չորս թագաւորներ են, երկրէն պիտի ելլեն, որ կը նշանակէ երկրաւոր են, ի քարբերութիւն Բարձրեալին թագաւորութենէն, որ երկնային է: Երկրաւոր է, որ կը նշանակէ ժամանակաւոր է, գնայուն է, մնայուն յարկութիւն չունի, մինչ երկնայինի պարագային յաւիտենական է: Առաջին երեք թագաւորները ինկան, այնպէս ինչպէս բոլոր մարդկային թագաւորութիւններու պարագային, այս թագաւորութիւններն ալ պիտի իյնան: Իսկ գալով չորրորդ թագաւորութեան որ ահաւոր է իր քեսքով, պիտի ըլլայ բոլորովին քարբեր միւսներէն: Յեքաքրքրականօրէն, այսպէս եւս կը քրուի թէ ինչպէս ան պիտի պարեքազմի սուրբերուն հետ ու պիտի յաղթէ: Չարմանալի կը թուի թէ ինչպէս յաղթէ Բարձրեալին սուրբերուն, կարելի՞ բան է: Թագաւորութիւն մը, որ Բարձրեալին դէմ խօսքեր ըսող, ժամանակներ ու օրէններ փոխող, քարեանին բազմող: Բայց անոր իշխանութիւնը պիտի վերցուի ու բնաջինջ ըլլայ, որովհետեւ միայն Բարձրեալին թագաւորութիւնն է որ յաւիտենական է, մինչ միւս բոլոր թագաւորութիւնները անոր պիտի ծառայեն ու պիտի հնազանդին:

Դանիէլ կ'աւարտէ խօսքը ըսելով. «Իմ խորհուրդներս խռովեցուցին զիս եւ այս խօսքը սքրիս մէջ պահեցի», որ կը նշանակէ այդ խօսքին վրայով սկսայ մքածել, այդ մասին խորհիլ: